

was observed at several inland sites in the eastern half of the Netherlands. The same bird was also present in a Black-headed Gull *L. ridibundus* colony c 1 km across the border in Germany at Zwillbrocker Venn, Nordrhein-Westfalen, during the breeding seasons of 2001 and 2002. Here, the bird was ringed in June 2001 (right leg; tarsus: white colour ring, tibia: aluminium ring). These rings confirmed that the Dutch record of October 2001 concerned the same bird. Moreover, because of the (relative) proximity in both space and time, the Dutch rarities committee (CDNA) considers all records to relate to the same bird, which constitutes the third record for both Germany and the Netherlands. The extreme rarity of the species in mainland Europe and the fact that all observations of this individual were well inland have also been taken into account.

A case can also be made for the hypothesis that most records of Laughing Gulls in the North Sea area can be attributed to a small number of 'wandering' birds. This is supported by the relatively high number of summer records of adult birds in north-western Europe. Now that the Dutch/German bird has been colour-ringed, repeat sightings may clarify this aspect of the species' occurrence in Europe. The first Italian record in January-February 2004 of an adult bird with a metal ring on its right tibia might have concerned the same individual (assuming it had lost its colour ring, which happens occasionally in gulls).

Verwijzingen

- van den Berg, A B & Bosman, C A W 2001. Zeldzame vogels van Nederland – Rare birds of the Netherlands. Avifauna van Nederland 1. Tweede druk. Haarlem.
- Cramp, S & Simmons, K E L (redactie) 1983. The birds of the Western Palearctic 3. Oxford.

- Deuzeman, S 2000. Lachmeeuw (*Larus atricilla*) nieuw in het werkgebied. Vlerk 17: 135.
- Dosch, J J 2003. Movement patterns of adult Laughing Gulls *Larus atricilla* during the nesting season. Acta Ornitol 38: 15-25.
- Dubois, P J, le Maréchal, P, Olioso, G & Yésou, P 2000. Inventaire des oiseaux de France. Avifaune de la France métropolitaine. Paris.
- Ebels, E B & van Heusden, R M 1999. Lachmeeuw te Harderwijk in september-oktober 1993. Dutch Birding 21: 19-22.
- Grant, P J 1986. Gulls: a guide to identification. Second edition. Calton.
- Hoogendoorn, W & Steinhaus, G H 1990. Nearctic gulls in the Western Palearctic. Dutch Birding 12: 109-164.
- Jonsson, L 1997. Vogels van Europa, Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Vijfde druk. Baarn.
- Olthoff, M 1997. Lachmeeuw in stad Groningen: nieuw voor Nederland! Grauwe Gors 25: 93-94.
- Olthoff, M 1998. Lachmeeuw in Groningen in augustus-oktober 1997. Dutch Birding 20: 107-110.
- Ottens, G 2001. Lachmeeuw (*Larus atricilla*) terug in het werkgebied. Vlerk 18: 166-168.
- Plomp, M, Boon, L J R, van Dam, P, Groenewoud, E, Half, R, Janssen, L, Olivier, R, Opperman, E, Sallaets, G, Wassink, A, Westerlaken, H & Kok, D 2001. Dutch Birding video-jaaroverzicht 2000. Videocassette. Linschoten.
- Svensson, L, Grant, P J, Mullarney, K & Zetterström, D 2000. ANWB Vogelgids van Europa. Den Haag.
- van der Vliet, R E, van der Laan, J & CDNA 2001, 2002, 2003. Rare birds in the Netherlands in 2000; in 2001; in 2002. Dutch Birding 23: 315-347; 24: 325-349; 25: 361-384.

Gert Ottens, Ganzebloem 14, 3984 CG Odijk, Nederland (glanskraai@hotmail.com)

Ruim 33 jaar oude Stormmeeuw in Groningen

Op 26 december 1988 ontdekte Klaas van Dijk, op zoek naar geringde Kokmeeuwen *Larus ridibundus*, een Stormmeeuw *L. canus canus* bij de Korrebrug in de stad Groningen, Groningen. De vogel droeg een metalen ring aan het rechter loopbeen. Met een telescoop kon het opschrift worden afgelezen (Zoologisch Museum Copenhagen 5003247). Hij bleek op 24 juni 1970 als nestjong door Lars Halling Sørensen te zijn geringd op het eiland Amager bij Kopenhagen, Sjælland, Denemarken. KvD zag de vogel op dezelfde plek op 27 december 1988 en 5 en 13 februari 1989. Daarna duurde het meer dan zes jaar voordat hij weer werd gezien. Op 6 augustus

1995 zag KvD hem op dezelfde plek en opnieuw op 18 juli 1996. Weer ruim vier jaar later, op 18 oktober 2000, ontdekte Derick Hiemstra hem op een botensteiger bij Kaap Hoorn langs het Hoornsemeer c 6.5 km ten zuid-zuidwesten van de Korrebrug en nog net in de provincie Groningen. DH zag hem hier eveneens op 24 oktober en 30 november 2000 en op 25 februari 2001. Uit de winter van 2001/02 ontbreken waarnemingen maar op 22 juli 2002 zag DH hem weer bij de Korrebrug. KvD zag hem hier op 29 september en daarna ontdekte DH hem op 12 oktober langs de Kardingierplas, Groningen, 1.5 km ten noordoosten van de Korrebrug en op 30 oktober weer bij Kaap Hoorn. DH zag hem hier op 17 en 24 november en op 2 december 2002. Kort daarna viel de winter in en ving een

vorstperiode aan. We vonden nogal wat dode meeuwen en vreesden dat 'onze' vogel ook het loodje had gelegd maar DH zag hem weer op 24 januari 2003 bij Kaap Hoorn. Vanaf 17 december 2003 zagen we hem regelmatig langs het Hoornsemeer, en wel op 18 (DH & KvD), 27 en 29 (Rudy Offerens) en 30 december 2003 (KvD). In 2004 werd hij gezien op vier dagen in januari, acht dagen in februari en vier dagen in maart; de laatste datums waren 24 (DH) en 25 maart 2004 (KvD). Tussen de ringdatum en (voorlopig) laatste waarneemdatum liggen 33 jaren, negen maanden en één dag.

De bejaarde Stormmeeuw is vanaf december 1988 in zes van de in totaal zestien winterseizoenen (1988/89 tot en met 2003/04) in Groningen gezien. Het aantal waarneemdagen verschilt van één (1995/96 en 1996/97) tot 21 (2003/04). Hoewel de jaarlijkse afleesinspanning in en rond de stad sinds 1986 ongeveer gelijk is, is de laatste jaren veel meer tijd besteed aan het aflezen bij Kaap Hoorn. Vóór 1986 was de afleesinspanning in de stad veel minder.

Uiterlijk en gedrag

In de winter van 2003/04 is de vogel vaak lange tijd geobserveerd en uitvoerig bestudeerd. Op basis van grootte ging het naar alle waarschijnlijkheid om een vrouwtje. In directe vergelijking met andere Stormmeeuwen zag het verenkled er niet geheel gaaf uit: het leek minder glanzend en sommige veren leken niet meer helemaal goed. In februari werd gezien dat minimaal één staartpen ontbrak. De kopvlekking week niet noemenswaardig af van andere aanwezige adult-winter Stormmeeuwen. De poten waren grijsblauwachtig groen en de snavel was groenig met een vrij brede donkere subterminale band. Van Stormmeeuwen is bekend dat de kleur van de naakte delen in de winter per individu nogal kan variëren maar het is onbekend in hoeverre leeftijd hierbij een rol speelt. Het voorhoofd leek wat ingevallen, waardoor de snavel wat stakerig overkwam. De ogen waren wat waterig en het rechteroog was fletser dan het linkeroog. De vogel liep moeizaam, vooral met de rechterpoot. De pootgewrichten leken nogal stram en dit is naar alle waarschijnlijkheid de reden dat ze niet meer soepel kon lopen. Ze had moeite met het pootkrabben van de kopveren, vooral met de rechterpoot. In directe vergelijking met andere Stormmeeuwen ging het poetsen langzaam en leek het met de nodige voorzichtigheid te worden uitgevoerd. Ook het vleugelstrekken werd veel trager uitgevoerd dan bij andere Stormmeeuwen.

Op sommige dagen zat de vogel al één tot twee uur voor zonsondergang op de steiger maar op andere dagen arriveerde ze pas rond zonsondergang. In een enkel geval vloog ze vlak voor donker op en verdween naar de slaapplek op het nabijgelegen Paterswoldsemeer, Drenthe, maar vaak bleef ze zitten tot het bijna donker was. Het is niet bekend of ze op de steiger bleef slapen of dat altijd op het Paterswoldsemeer werd geslapen. Ze pleisterde zowel tussen andere meeuwen op één van de steigers als solitair op één van de vele aanlegpaaltjes die tussen de steigers in het water staan.

Ringdetails

De waarneming van een vrijlevende Stormmeeuw van 33 jaar en negen maanden is de oudste melding voor Europa (Staa 1998, 2001, archief Nederlandse Ringcentrale; Kjeld Pedersen, Kalev Rattiste & Roland Staa in litt). Er zijn buiten Groningen geen waarnemingen bekend van deze vogel. Het is dus niet bekend of en, zo ja, waar de vogel broedt. De metalen ring is na al die tijd nog redelijk goed leesbaar maar wel zichtbaar flink gesleten en aardig dun. Destijds werden Deense Stormmeeuwen geringd met ringen van aluminium gemengd met zink. In de jaren 1960 en begin jaren 1970 bevond zich op Amager een kolonie van 1000-en broedparen maar in de jaren 1980 is deze kolonie verdwenen door grootschalig afschot op en rond het nabijgelegen vliegveld en predatie door Vossen *Vulpes vulpes*. Momenteel broeden in de omgeving van Amager nog hooguit 500 paren op het eiland Saltholm en minder dan 400 op Holme Sø bij Brøndby Strand (Kjeld Pedersen in litt).

In de databank van de Nederlandse Ringcentrale (stand 5 april 2004) bevinden zich 18 Stormmeeuwen die 25 jaar of ouder werden, met leeftijden van 25 (5), 26 (6), 27 (2), 29 (2), 30 (1), 32 (1) en 33 jaar (dit geval). De op één na oudste vogel was op 16 juni 1970 als nestjong geringd in de duinen bij Schoorl, Noord-Holland, en werd op 9 mei 2003 bij Texel, Noord-Holland, vers dood gevonden, 32 jaren, 10 maanden en 23 dagen na de ringdatum. De op twee na oudste vogel was op 10 juni 1955 geringd als nestjong bij Castricum, Noord-Holland, en werd op 15 februari 1986 op Wieringen, Noord-Holland, dood gevonden, 30 jaren, acht maanden en vijf dagen na de ringdatum. Van de 18 vogels van minimaal 25 jaar oud zijn er maar liefst 11 waarvan de ring bij levende vogels in het veld werd afgelezen. Daarnaast is er een exemplaar dat op 5 juli 1973 als nestjong werd geringd in de dui-

438 Stormmeeuw / Common Gull *Larus canus canus*, Hoornsemeer, Groningen, eind december 2003 (*Rudy Offereins*). Deze vogel werd geringd in Sjælland, Denemarken, op 24 juni 1970; op het moment dat deze foto werd gemaakt was de vogel 33 jaar en 6 maanden oud.

nen bij Zandvoort, Noord-Holland, en dat op 17 december 2002 door een ringer werd gevangen nabij Hoogstraten, Antwerpen, België, 29 jaren, vijf maanden en 12 dagen na de ringdatum. Vermeldenswaard is dat DH de ring van een andere 29-jarige Stormmeeuw heeft afgelezen. Deze werd op 22 juni 1971 als nestjong geringd in de duinen bij Schoorl en op 16 juli 2000 door DH in Schoorl gezien, 29 jaren en 24 dagen na de ringdatum. Alle 12 meldingen van levende vogels hebben betrekking op exemplaren die in of na 1969 zijn geboren en het is goed mogelijk dat ze nog in leven zijn. Gezien het relatief hoge aandeel ringaflezingen van nog levende individuen bij de terugmeldingen is het waarschijnlijk dat in de toekomst Stormmeeuwen worden teruggemeld die ouder zijn dan het in dit artikel besproken geval.

De voor zover bekend op één na oudste Stormmeeuw uit andere Europese landen werd 31 jaren en ruim negen maanden na het ringen voor het laatst gezien. Deze was op 24 juni 1960 als nestjong geringd in het Kandalaksha-natuurreservaat op het Kola-schiereiland, Rusland, en werd op 30 maart 1992 voor het laatst vastgesteld in Kopenhagen (Kjeld Pedersen in litt). In januari 1987 was deze vogel in Kopenhagen gevangen, opnieuw geringd en tevens van een kleurrijke voorzien. Daarna werd hij in januari-maart 1990 en in januari 1991 ook bij Motala, Östergötland, Zweden, gezien.

Verspreiding en voorkomen

Stormmeeuw is een vrij talrijke broedvogel in Nederland, voornamelijk langs de Noordzeekust, en een zeer talrijke wintergast; het overgrote deel broedt in landen rond de Oostzee tot ver oostelijk in noordelijk Rusland (Koopman 1988, 1989, Bijlsma et al 2001). In de stad Groningen overwinteren tegenwoordig 100-en Stormmeeuwen die hoofdzakelijk afhankelijk zijn van voedsel dat door de mens beschikbaar wordt gesteld. Daarnaast pleisteren 1000-en Stormmeeuwen op weilanden rondom de stad. Ze slapen 's nachts op het Paterswoldsemeer, waar de aantallen kunnen oplopen tot meer dan 5000 met een zelfde aantal andere meeuwen (Boekema et al 1983, Bonder 1999). De botensteiger bij Kaap Hoorn wordt in de zomermaanden door plezierboten gebruikt. In de loop van de herfst verdwijnen deze boten en wordt de steiger met een groot hekwerk afgesloten. In de maanden daarna gebruiken meeuwen de steiger als poets- en rustplaats, vooral in de tweede helft van de middag. Meestal verdwijnen ze in de avondschemering van de steiger naar de slaapplek op het Paterswoldsemeer. Tegen de avond kan het aantal Stormmeeuwen op de steiger oplopen tot 300-500. De jarenlange ringaflezingen in en rond de stad Groningen hebben duidelijk gemaakt dat de overwinterende Stormmeeuwen uit verschillende landen rond de Oostzee komen (cf van Dijk 1990). Er is sprake van een zekere plaatstrouw maar er zijn ook behoorlijk wat

exemplaren die slechts één winterseizoen worden gezien. Andere worden twee of meer winters achtereen waargenomen en weer andere worden na een kennelijke afwezigheid van meerdere winters plotseling weer vastgesteld. Een zelfde fenomeen is bekend bij Stormmeeuwen die in Kopenhagen overwinteren (Kjeld Pedersen in litt). Het is dus niet uitzonderlijk dat de bejaarde Stormmeeuw met flinke tussenpozen in Groningen is gezien.

Ouderdomsrecords bij andere Europese meeuwensoorten

Een volledig overzicht van ouderdomsrecords bij andere meeuwen valt buiten de reikwijdte van dit artikel maar er kunnen wel enkele vergelijkingen worden getrokken. Hierbij moet worden aangetekend dat de kans om oude exemplaren te ontdekken sterk afhangt van het aantal geringde exemplaren en van het aantal teruggevonden of afgelezen exemplaren per soort. Dit laatste heeft weer een duidelijke relatie met (de toegankelijkheid van) het verspreidingsgebied in zomer en winter. Van verschillende Europese meeuwen zijn ondertussen één of meer gevallen bekend van individuen ouder dan 30 jaar. Onderstaand overzicht is ontleend aan Staav (1998, 2001, 2004) en heeft betrekking op als nestjong geringde individuen, tenzij anders vermeld. De oudste in Nederland geringde Zilvermeeuw *L. argentatus* werd 34 jaren en bijna 10 maanden na het ringen dood teruggevonden (Vinkentouw 97: 47, 2002), een Kleine Mantelmeeuw *L. fuscus* uit Brittannië werd na 32 jaren en acht maanden dood teruggemeld en een in de voormalige Sovjet-Unie geringde Dunbekmeeuw *L. genei* werd ruim 31 jaar. Ook enkele Kokmeeuwen werden 30 jaren of ouder, onder andere één uit Finland en minimaal twee uit Nederland. De oudste Kokmeeuw in Nederland werd minimaal 32 jaar (geringd als ouder dan tweede-kalenderjaar in mei 1972, voor het laatst afgelezen in mei 2002; René Oosterhuis in litt). Een in Brittannië geboren Drieteenmeeuw *Rissa tridactyla* werd na ruim 28 jaar het slachtoffer van een olieramp en een Grote Mantelmeeuw *L. marinus* in Finland vond na 26 jaar de dood door afschot.

Uit het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat de maximale leeftijd bij diverse soorten meeuwen in dezelfde orde ligt als de bejaarde Stormmeeuw van dit artikel. Daarnaast is de laatste 20 jaar de afleesintensiteit sterk toegenomen

en is pas de laatste decennia het gebruik van stalen ringen in plaats van de sneller slijtende aluminium ringen gebruikelijk geworden. Het valt daarom te verwachten dat in de toekomst het aantal meldingen van meeuwen met een hoge leeftijd zal toenemen.

Dankzegging

De Nederlandse Ringcentrale (Gert Speek), Kjeld Pedersen, Kalev Rattiste en Roland Staav worden bedankt voor het verstrekken van gegevens; Enno Ebels, Rudy Offereins en René Oosterhuis worden bedankt voor aanvullende informatie en het becommentariëren van een eerdere versie.

Summary

COMMON GULL IN GRONINGEN MORE THAN 33 YEARS OLD Since 1988, a ringed Common Gull *Larus canus canus* has been regularly observed in and around the city of Groningen, Groningen, the Netherlands. The first observation was on 26 December 1988, followed by sightings in the winters of 1995/96, 1996/97, 2000/01, 2002/03 and 2003/04. So far, the last observation was on 25 March 2004. The bird, presumably a female, was ringed as a nestling on 24 June 1970 on Amager, Sjælland, Denmark, 33 years, nine months and one day before the last sighting. This recovery constitutes the oldest Common Gull for Europe. Other records of old Common Gulls are summarized and a brief comparison is made with longevity in other European gull species.

Verwijzingen

- Boekema, E, Glas, P & Hulscher, J 1983. Vogels van de provincie Groningen. Groningen.
- Bonder, M 1999. Een slaapplaatsstelling van meeuwen in Groningen en Noord-Drenthe. *Grauwe Gors* 27: 229-232.
- Bijlsma, R, Hustings F & Camphuysen, C 2001. Algemene en schaarse vogels van Nederland – Common and scarce birds of the Netherlands. *Avifauna van Nederland* 2. Haarlem.
- van Dijk, K 1990. Geringde stormmeeuwen in de stad Groningen. *Grauwe Gors* 18 (1): 29-33.
- Koopman, K 1988. De trek van de Nederlandse Stormmeeuwen *Larus canus*. *Limosa* 61: 125-132.
- Koopman, K 1989. Herkomst van in Nederland voorkomende buitenlandse Stormmeeuwen *Larus canus*. *Limosa* 62: 191-194.
- Staav, R 1998. Longevity list of birds ringed in Europe. *Euring Newsl* 2: 9-17.
- Staav, R 2001. Complementary longevity list of birds ringed in Europe. *Euring Newsl* 3. Website: www.euring.org/Newletter3-Jul01/Staav.htm.
- Staav, R 2004. The longevity list. Website: www.vogel-trekstation.nl/staav.htm (juni 2004).

Klaas van Dijk, Vermeerstraat 48, 9718 SN Groningen, Nederland (klaas.vdijk@hetnet.nl)
Derick Hiemstra, Damsterwaard 9, 9734 CK Groningen, Nederland (derickhiemstra@hetnet.nl)